

[Miljøministeren]

Med hensyn til den økonomiske byrdes placering i disse sager kan jeg for så vidt være enig med forslagsstillerne i, at det er nærliggende at tage udgangspunkt i princippet om, at forureneren skal betale. Princippet indebærer imidlertid efter sædvanlig forståelse alene, at omkostningerne ved forestående dispositioner, der indebærer miljømæssig risiko, skal bæres af forurenerne. Placeringen af det økonomiske ansvar, når der skal betales for at fjerne fortidens giftdepoter, vil ofte være et erstatningsretligt spørgsmål. Erstatningsretten er som hovedregel ikke reguleret i lovgivningen, og jeg mener ikke, at de ofte meget vanskelige spørgsmål, disse forureningsager rejser, er velegnet til at løses ad lovgivningens vej.

Jeg er meget opmærksom på de økonomiske aspekter, disse sager rummer, men eventuelle statslige initiativer på dette område bør afvente resultaterne af de igangsatte arbejder, altså med indsamling af oplysninger om affaldsdepoter. Kun dette bredere erfaringsgrundlag kan sikre os mulighed for at vurdere, hvor store ressourcer det vil være nødvendigt eller rimeligt ud fra en samfundsøkonomisk vurdering at sætte ind for at få løst vore problemer med fortidens synder på kemikalieaffaldsområdet.

Der er derfor efter min opfattelse i al fald ikke på nuværende tidspunkt behov for at supplere den igangværende undersøgelse med lovgivningsmæssige initiativer som beslutningsforslag nr. B 109.

Jytte Hilden (S):

Beslutningsforslag nr. B 109 om fjernelse af giftdepoter handler, som ministeren også har sagt, om fortidens synder. I det hele taget synes dagen i dag at være reserveret til fortidens synder – Barsebäck og nu altså giftdepoterne. Jeg skal skynde mig lidt at sige, at dette forslag forekommer mig rent teknisk at være langt mere velgennemtænkt og langt bedre konstrueret end det, vi behandlede under det forrige punkt på dagsordenen.

Jeg vil starte med at slå fast, at giftdepoter skal afløres. Derfor tog miljøministeren og miljøstyrelsen også allerede i november 1980 initiativ til den netop omtalte landsdækkende kortlægning.

Nu kommer så de herrer Waldorff og Tyroll og Wilhelm som en hund i et spil kegler

og vil inden 1. oktober 1981 have privat viden frem til miljøstyrelsen. Sikke dog et rod, der nu kan blive! Parallelt med de igangværende undersøgelser skal vi have alle disse private ting ind. De skal vel også undersøges og lægges sammen på den ene eller den anden måde – hu hej en masse oplysninger. Jeg tror, at dette supplerende materiale eventuelt kunne bevirke, at den landsdækkende undersøgelse rent faktisk ville blive udskudt. Det vil indebære en forsinkelse, og det var vel ikke det, der var meningen.

Den anden bemærkning, jeg vil komme med, er, at jeg bryder mig absolut ikke om det element af angiveri, som ligger i forslaget. Frygtelige, man kunne næsten fristes til at sige tugthusbestemmelser rammer dem, som ikke vil videregive deres viden. Kan nogen i dag, kunne jeg spørge forslagsstillerne, overhovedet komme af sted med at antyde giftdepoter uden at have i TV-avisen, Ekstra Bladet eller andre interessante steder? Det tror jeg sandelig ikke. Det vil nok vække opsig.

Jeg har nogle enkelte principielle bemærkninger. De går på den generelle mistro til lokale myndigheder, som ligger i bemærkningerne til forslaget. Jeg skal ikke nægte, at lokale myndigheder kan svigte, og jeg skal heller ikke nægte, at venstrefolk i lokale myndigheder i spørgsmålet om Cheminova-sagen rent faktisk svigtede. Men dette problem klarer vi ikke ved generelt at udtale mistro og ligesom, jeg havde nær sagt lægge gift ud for, hvad lokale myndigheder gør. Det gør vi faktisk ved konstruktivt at styrke dem og tage den diskussion ude omkring og også i dette ting, som der er brug for. Derfor må jeg altså afvise de antydninger – eller næsten mere end antydninger – der ligger i VS' forslag.

Jeg vil godt til sidst gentage, at det er vores bestemte opfattelse, at giftdepoter skal afløres og de skal fjernes. Der ligger derfor klart i det, som VS har med som punkt 3, nogle problemer i relation til, hvem der egentlig skal betale for det. Men den side af sagen har ministeren jo allerede været inde på.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige, at jeg synes, det var en overordentlig dristig påstand, fru Jytte